

صحيفة الحسين عليه السلام

[211] ودر این دعا زیاده ای نقل شده است: بارالها ! من در حال بی نیازیم فقیر و نیازمندم، پس چگونه در حال فقر نیازمند نباشم، بارالها در حال داشتن دانش نادان هستم، پس چگونه در حال نادانی جاهل نباشم، بارالها تحقق تدبیرات و سرعت انجام تقدیرات، بندگان عارف را از اطمینان به بخشش غیر تو، و ناامیدی از تو در هنگام گرفتاری باز داشت. بارالها ! از من آنچه به ملامت شایسته است و از تو آنچه به کرم و بزرگواریت متناسب می باشد، بارالها خود را به لطف و مهربانی قبل از پیدایش ناتوانیم توصیف کردی، آیا مرا بعد از وجود ناتوانی از آن دو محروم می کنی. بارالها ! اگر زیباییهایی از من نمایان شود از فضل توست، و منت نهادنی است از تو بر من، و اگر زشتیهایی از من آشکار شود، بر اساس عدالت توست و تو بر من حجت و دلیل داری، بارالها چگونه مرا بخود وامی گذاری در حالیکه عهده دار من گردیده ای، و چگونه مورد ظلم واقع شوم در حالیکه تو یاور منی، یا چگونه نا امید شوم در حالیکه تو بمن بسیار مهربانی.
